

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg håber, at den socialdemokratiske ordfører øvrige oplysninger er mere opdaterede end hendes overblik over, hvem der er medlem af Københavns Borgerrepræsentation.

Det, der bringer mig op på talerstolen, er, at Socialdemokratiet har talt udenom, hver gang det er blevet nævnt, at det ikke kan betale sig at arbejde. Socialdemokratiet talte udenom, da hr. Frank Aaen påpegede, at der er blevet større skævhed, hvilket finansredegørelsen påviser.

En grund til, at der er blevet større skævhed, er jo også, at selv om der har været 8 års internationalt opsving, er der ikke blevet færre på offentlige overførselsindkomster. Tværtimod beviser tal, som vi har spurgt finansministeren om, at der faktisk fra 1992, det sidste år, hvor der var en borgerlig regering, til 2001 er kommet 65.000 flere på offentlige overførselsindkomster. Det er de mennesker, som ikke har fået gavn af opsvinget, det er de mennesker, som gør, at der ikke er sammenhæng i den økonomiske politik i Socialdemokratiet.

Socialdemokratiet siger, at de gerne vil have et eksempel på, at der er nogle, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, og i den finansredegørelse, der er kommet, er der ikke mindre end 200.000 mennesker, for hvem det ikke kan betale sig for andet end 500 kr. om måneden at gå på arbejde. Er det ikke eksempler nok på, at tingene skal laves om?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har jo hørt fru Pernille Blach Hansen gentagne gange heroppe tale for det her forsøg med bundfradrag for en standardfamilie, sådan så den ikke bliver ramt så hårdt rent skattemæssigt. For mig lyder det, som om det er en ren tilståelsessag.

Jeg bliver nødt til at spørge den socialdemokratiske ordfører: Skyldes dette forsøg med bundfradrag, at regeringen og Socialdemokratiet har fortrudt indførelsen af de grønne afgifter? Er det, fordi Socialdemokratiet har fortrudt, at man har lavet grønne afgifter, der vender den tunge ende nedad, hvor den enlige kontanthjælpsmodtager eller førtidspensionisten betaler 114 pct. mere, mens direktørfamilien alene betaler 31 pct. mere?

Så kan det godt være, fru Pernille Blach Hansen heroppefra hævder, at de studerende og børnefamilierne er kompenseret, men det er

pensionisterne ikke, og det er den enlige kontanthjælpsmodtager heller ikke.

Jeg bliver også nødt til at spørge fru Pernille Blach Hansen i den forbindelse: Hvis fru Pernille Blach Hansen siger nej til det her med, at man har fortrudt indførelsen af de grønne afgifter, er det så et tilsagn om, at man vil fortsætte den politik, man faktisk fører nu, nemlig at det er de svageste, som skal holde for?

Endelig vil jeg sige, når fru Pernille Blach Hansen taler så voldsomt imod Venstres skattestop, at så må det jo være, fordi regeringen og Socialdemokratiet kun har ét alternativ, nemlig skattestigninger. Men det håber jeg så at vælgerne vil huske på, næste gang de skal sætte deres kryds.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Preben Rudiengaard talte om de ældre. Jeg går ud fra, at det også var de medicinske patienter på de danske sygehuse. Jeg er enig i, at vi skal passe på, at vi ikke i hele denne diskussion om ventelister og hofter og knæ og hjerter, og hvad det ellers er, glemmer den gruppe af patienter, der også er, ældre medicinske patienter. Det er jeg helt enig i, det kan vi godt holde hinanden fast på at vi også skal huske i prioriteringen.

Men det viser jo netop, hvad problemet er med den model, hr. Preben Rudiengaard taler så varmt for, nemlig det med et frit valg. Frit valg lyder jo forjættende. Problemet er, når man skal have pengene til at følge patienten, som Venstre foreslår, og privatsygehuse på banen, at så er det jo ikke de ældre medicinske patienter, det vil gavne. Det er de patienter, der er penge i, dér, hvor man kan score en gevinst. Det er jo ikke den ældre medicinske patient, der overhovedet vil være kroner og øre i for et privathospital, der kun tænker på profitten.

Derfor vil vi ikke bare give op og sige, at vi ikke kan løse det her, og at vi ikke kan gøre noget bedre på sundhedsområdet. Tværtimod mener vi faktisk, at vi er på vej ad den rigtige vej. Vi vil gerne videre, vi vil gerne være med til at forsøge, som fru Henriette Kjær også var inde på før, at kigge på produktivitet, effektive arbejds-gange: Hvordan kan vi gøre det bedre? Kan ny teknologi hjælpe os? Skal vi have nogle flere penge, målrettede områder indenfor sundhedsvæsenet? Det vil vi meget gerne.

Fru Gitte Lillelund Bech snakker om grønne afgifter, og ja, det er da også en del af vores dis-